

Številka: P-64/08-6

Datum: 3. 12. 2009

O D L O Č B A

Ustavno sodišče je v postopku za rešitev spora glede pristojnosti, začetem z zahtevo Policijske postaje Ljubljana Šiška, na seji 3. decembra 2009

o d l o č i l o :

Za odločanje o vlogi obdolženega z dne 29. 11. 2006 je pristojna Policijska postaja Ljubljana Šiška.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Policijska postaja Ljubljana Šiška je na podlagi 46. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03 in nasl. – v nadaljevanju ZP-1) izdala odločbo o prekršku. Zoper navedeno odločbo je bila vložena zahteva za sodno varstvo, ki jo je prekrškovni organ zavrgel kot prepozno. Zoper ta sklep je bila vložena nova zahteva za sodno varstvo, ki jo je prekrškovni organ odstopil v pristojno odločanje Okrajnemu sodišču v Ljubljani.

2. Okrajno sodišče se je izreklo za nepristojno za odločanje o navedeni zahtevi za sodno varstvo. Svojo odločitev je utemeljilo s tem, da gre po vsebini dejansko za zahtevo za vrnitev v prejšnje stanje, o taki zahtevi pa je v skladu z drugim odstavkom 106. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 80/99 in nasl. – v nadaljevanju ZUP) pristojen odločiti prekrškovni organ.

3. Policijska postaja Ljubljana Šiška zavrača pristojnost za odločanje v tej zadevi z utemeljitvijo, da je bilo kršitelju pred izdajo odločbe o prekršku omogočeno, da v skladu s takrat veljavnim drugim odstavkom 55. člena ZP-1 poda izjavo o dejstvih in okoliščinah prekrška. Po navedbah v zahtevi za odločitev o pristojnosti je prekrškovni organ izjavo obdolženega pri odločanju v hitrem postopku tudi upošteval. Zaradi navedenega po mnenju prekrškovnega organa ne gre za predlog za vrnitev v prejšnje stanje, temveč za zahtevo za sodno varstvo kot redno pravno sredstvo zoper izdano odločbo o prekršku.

B.

4. Ustavno sodišče je na podlagi osme alineje prvega odstavka 160. člena Ustave pristojno, da odloča o sporih glede pristojnosti med sodišči in drugimi državnimi organi. Po drugem odstavku 61. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – ur. p. b. – v nadaljevanju ZUstS) lahko, če pride do spora glede pristojnosti zato, ker več organov zavrača pristojnost v posamezni zadevi, zahteva rešitev spora glede pristojnosti organ, ki mu je bila zadeva odstopljena, ker meni, da zanjo ni pristojen.

5. Za odločitev o sporu je pravno pomembno vprašanje, ali je treba vlogo obdolženega z dne 29. 11. 2006 obravnavati kot zahtevo za sodno varstvo ali kot predlog za vrnitev v prejšnje stanje. V zvezi s tem je napačno stališče prekrškovnega organa, da bi šlo

za predlog za vrnitev v prejšnje stanje le v primeru, če prekrškovni organ v hitrem postopku pred izdajo odločbe o prekršku obdolženega ne bi pozval v skladu z drugim odstavkom 55. člena ZP-1, da poda izjavo o dejstvih in okoliščinah prekrška. Med ravnanjem prekrškovnega organa pred izdajo odločbe o prekršku in med vprašanjem, za kakšno vrsto vloge gre, v tem primeru ni nobene povezave. Obdolženi s predmetno vlogo ne izpodbija odločbe o prekršku, izdane v hitrem postopku, temveč je vloga vložena v zvezi s sklepom, s katerim je prekrškovni organ zavrgel zahtevo za sodno varstvo (zoper odločbo o prekrških) kot prepozno. Vlogo je obdolženi sicer naslovil kot »zahteva za sodno varstvo«, vendar za presojo, za kakšno vrsto vloge gre, ne more biti odločilno njeno poimenovanje, temveč je pomembna zlasti njena vsebina. Zato Okrajno sodišče v sklepu, s katerim se je izreklo za nepristojno, pravilno ugotavlja, da gre po vsebini dejansko za predlog za vrnitev v prejšnje stanje. Obdolženi namreč v njej navaja zgolj razloge za zamudo pri vložitvi prvotne zahteve za sodno varstvo (torej zahteve za sodno varstvo zoper odločbo o prekršku), ki jo je prekrškovni organ zavrgel kot prepozno, in prosi, naj se zadeva vrne v prejšnje stanje, da se bo zahteva za sodno varstvo štela kot pravilno vložena. Obdolženi torej priznava zamudo in jo upravičuje z navajanjem razlogov, ki so podani izključno na njegovi strani, kar je bistvo instituta vrnitve v prejšnje stanje.

6. Sklep o zavrženju zahteve za sodno varstvo kot prepozne je Policijska postaja izdala na podlagi drugega odstavka 63. člena ZP-1 v okviru svojih pristojnosti v postopku z zahtevo za sodno varstvo. Po osmem odstavku 63. člena ZP-1 prekrškovni organ v postopku z zahtevo za sodno varstvo postopa po 58. členu tega zakona. ZP-1 v prvem odstavku 58. člena odkazuje na smiselno uporabo določb ZUP glede rokov, s katerimi je vsebinsko povezan tudi institut vrnitve v prejšnje stanje, ki daje udeležencu v postopku možnost odprave posledic, nastalih zaradi zamude prekluzivnega roka.⁽¹⁾ Glede vrnitve v prejšnje stanje ZP-1 ne vsebuje posebnih določb, zato se glede tega vprašanja smiselno uporabi ZUP. V skladu z drugim odstavkom 106. člena ZUP odloči o predlogu za vrnitev v prejšnje stanje s sklepom organ, pri katerem bi bilo treba dejanje opraviti.

7. Smiselna uporaba navedenih določb v obravnavanem primeru omogoča sklepanje, da o vrnitvi v prejšnje stanje v primeru prepozno vložene zahteve za sodno varstvo odloča tisti organ, pri katerem je treba vložiti zahtevo za sodno varstvo. Na podlagi prvega odstavka 60. člena ZP-1 se zahteva za sodno varstvo vložijo pri pristojnem prekrškovnem organu. Ustavno sodišče je zato odločilo, da je za odločanje o vlogi obdolženega z dne 29. 11. 2006 pristojna Policijska postaja Ljubljana Šiška.

C.

8. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi četrtega odstavka 61. člena ZUstS v sestavi: predsednik Jože Tratnik ter sodnici in sodniki dr. Mitja Deisinger, mag. Marija Krisper Kramberger, mag. Miroslav Mozetič, dr. Ernest Petrič, Jasna Pogačar in Jan Zobec. Odločbo je sprejelo soglasno.

Jože Tratnik l.r.
Predsednik

⁽¹⁾ Prvi odstavek 58. člena ZP-1 se glasi: »Če v tem ali drugem zakonu ni drugače določeno, se v hitrem postopku glede pristojnosti, zastopanja, jezika v postopku, vlog, vabil, zapisnikov, odločb, pregledovanja in prepisovanja spisov, rokov in narokov, vročanja in izločitve uradnih oseb smiselno uporabljajo določila zakona o splošnem upravnem postopku.«